U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové, soudkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudce JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobců: **a) V. H., b) I. K.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 28 Az 30/2011, o námitce podjatosti soudkyně JUDr. Marcely Sedmíkové,

takto:

Soudkyně Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Marcela Sedmíková **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 28 Az 30/2011.

Odůvodnění:

Žalobkyně jménem svým i svého nezletilého syna podala u Krajského soudu v Hradci Králové (dále „krajský soud“) dne 7. 9. 2009 žalobu ve věci mezinárodní ochrany; k poučení krajského soudu o možnosti vznést námitku podjatosti, tuto vznesla ve vztahu k soudkyni JUDr. Marcele Sedmíkové. Podjatost jmenované soudkyně dovozuje žalobkyně z toho, že tato rozhodovala o žalobě proti neudělení mezinárodní ochrany ve věci druha žalobkyně, přitom žalobu zamítla. Domnívá se, že stejná soudkyně by neměla rozhodovat o žalobě její a jejího syna, a to zejména proto, že důvody, pro které se synem o azyl žádala jsou ve značné míře odvislé od důvodů jejího druha.

K námitce podjatosti se vyjádřila soudkyně krajského soudu JUDr. Marcela Sedmíková s tím, že nemá žádný vztah k účastníkům sporu a ani žádný zájem na výsledku řízení.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezaujatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů v právo a právní

stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy ČR). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům), o nichž je schopen relativně přesně referovat toliko soudce sám. Pouze takto úzce pojímaná kategorie nestrannosti soudce by však v praxi stěží nalezla uplatnění vzhledem k obtížné objektivní přezkoumatelnosti vnitřního rozpoložení soudce. Kategorii nestrannosti je proto třeba vnímat šířeji, tedy i v rovině objektivní. Za objektivní ovšem nelze považovat to, jak se nestrannost soudce pouze subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), nýbrž to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci určitý, nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodování o této otázce se však musí dít výlučně na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 370/04).

Žalobkyně ve své námitce podjatosti dovozuje možnost ovlivnění soudce při rozhodování věci skutečností, že jmenovaná soudkyně rozhodovala o žalobě ve věci mezinárodní ochrany jejího druha, přitom žaloba byla zamítnuta.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení žalobkyně a z tohoto pohledu jí nelze přisvědčit, že by vůči ní měly být uplatňovány jakékoli nestandardní postupy, které by nasvědčovaly porušení povinnosti nestranného a nezaujatého řízení. Žádná ze žalobkyní uvedených skutečností nebyla shledána důvodem pro vyloučení soudkyně JUDr. Marcely Sedmíkové, a proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu